

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 143. Cardinalis Pallavicini extrema

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

II. Ludovicus Joannes Mila seu Milanus Sæcul. XVI. A.C. 1507.
 Statabi in Hispania in Valentiaë regno
 natus, Ilerdensis Episcopus, & Calisti III.
 Papæ Nepos, a quo Anno Domini mil-
 lesimo quadringentesimo quinquagesimo
 quinto purpura insignitus est. III. Hie-
 ronymus Basso de Ruvere, Sixti IV. Ne-
 pos, primo Recinetensis, postea Prænesti-
 nus, ejusdemque tituli Episcopus; IV.
 Joannes Vera Hispanus, Salernitanus
 Archiepiscopus.

§. CXLIII.

Cardinalis Pallavicini extrema.

Denique vivis ereptus est Antonius Pal- Gnec. l. 2.
 lavicinus patria Genuensis, Episco- Paul. Jov.
 pus Auriensis. Is Anno Incarnationis in elog. l. 2.
 Dominicæ millesimo quadringentesimo Foglieta in
 quadragesimo primo Genuæ natus, pro elog. Ligur.
 more Nobilium Genuensium Mercaturæ Garimb. l. 2.
 operam dare jubebatur, suosque fratres § 4.
 commercii studio in Hispaniam secutus,
 ibidem moram traxit; verum hoc vitæ
 genus pertæsus, Anno Salvatoris mille-
 simo quadringentesimo septuagesimo Ro-
 mam venit, ubi, cum Joanni Baptistæ Ci-
 bo Cardinali innotuisset, in ejus familiam
 adscitus, literis Apostolicis tum expe-
 diendis admotus fuit, quo in munere, dum
 Sixti IV. Pontificis expectationi sua pro-
 bitate atque prudentia fecisset satis, in
Hist. Eccles. Tom. XXXI. S s præ-

Sæcul. XVI. præmium laborum Vintimiliensis Ecclesie creatus est Præsul; cum vero suam adire Ecclesiam animo constituisset, Anno Domini quadringentesimo octogesimo quarto supra millesimum Sixtus IV. vita excessit: interveniente igitur Papæ obitu, ut discessum usque ad electionem prorogaret, a Cardinale Cibo rogatus est, quem, ut eo certius apud se Papa eligendus retineret, Prælati ad Conclavis custodiam nominatis adlegere curavit. Ubi vero in hisce comitiis, quæ haud diu durabant, Patrum suffragiis Cardinalis Cibo ad Pontificale solium evehctus, ac Innocentius VIII. Papa dictus esset, Palavicinus ingenti lætitia afficiebatur, a neo-electo Pontifice Romæ detentus, necnon supplicibus libellis præfectus, quo in munere ita industrium, circumspetum, & integrum sese exhibuit, ut ab eodem Pontifice Anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo octogesimo nono Cardinalium Collegio adscribi promeritus esset. Demum Alexander VI. Innocentii Successor Palavicinum summo in honore habuit, præcipue ejusdem constantiam, ac animi fortitudinem admiratus; quorum meritorum suffragio pluribus subin Episcopatibus auctus est; cumque Carolus VIII. Galliarum Rex Anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo quarto sub finem Decembris Romanam

Romam rediret, atque Alexander Papa Regis conspectum fugiens, ad arcem S. Angeli concederet, Pallavicino negotium dedit, ut Regem Christianissimum adiret, pacemque cum eo conciliaret, quod & prospero sane eventu præstitit. At cum idem Monarcha Neapoli anno sequenti Mense Majo abiret, Papa Regem, quem graviter offenderat, præstolari veritus, Roma Urbevetum secessit, & rursus Pallavicino Cardinali in mandatis dedit, ut concordie pacta cum Rege sanciret, qua legatione adeo feliciter functus est, ut Rex generoso animo omnes, quas Ecclesie eripuerat, urbes restitueret. Alexandro autem mortalitatem exuente Anno nativitatis Domine millesimo quingentesimo tertio, parum absuit, quin Pallavicinus Successor nominaretur, plurium suffragiis in eum conspirantibus, aliis vero, quos clam sibi infensos habebat, inde dolorem usque adeo testantibus, ut ejus famam aspero carmine lividis salibus reperfo perstringere conarentur, ut testatur Garimburtus, hæc tamen singula convitia Pallavicini fautores egregie confutabant (*) electo postea

(*) Jam dudum observarunt Scriptores idonei, satyricum hoc carmen non in Antonium Patrum, sed contra Joannem Baptistam Pallavicinum

Sæcul. XVI.
A C. 1507.

postea Pio III, Julius II. qui eidem paulo post successit, Pallavicinum Cardinalem gravissimis adhibuit negotiis, ac Savonensi Legationi præfecit, ubi Ludovicus XII. & Ferdinandus habito colloquio foedus contra Venetos ad Pontificis vota sanxerunt; equidem Cardinalis Legatus redire festinabat, ut Legationis suæ successum ipse summo Pontifici referret, verum sub finem Mensis Augusti Anno Domini millesimo quingentesimo septimo Romam perveniens, morbo correptus, die decima Septembris animam exalavit, annos natus sexaginta sex.

§. CXLIV.

S. Francisci de Paula obitus.

Baillet. vit.
Sanct. tom. I
in fol. ad 2.
April.

Eodem hoc anno luxit Ecclesia extinctum beatum Franciscum de Paula
Fra-

cinum ejus Nepotem scriptum fuisse; sic enim sonat:

Genua cui Patrem, genitricem Græcia, par-
tum

Pontus & unda dedit, hic bonus esse
potest?

Vani sunt Ligures, mendax est Græcia, Pontus
Nulla fides. Hæ tu singula solus habes
certum autem est Antonii Matrem non Græcam
mulierem, sed Peregrinam Salvagiam, nobilem
Genuensem fuisse.